

man vil. Det er sådan set fair nok, indtil det er et eller andet, som er strafbart. Så må man stå til ansvar for det. Sådan må det være. Det har vi inden for det mest problematiske med.

Men det, jeg prøvede at understrege, var, at vi jo ikke som enkeltindivider render rundt og ytrer os fuldstændig ufiltreret om hinanden og andre mennesker. Nogle gange er omtanken og det at tage almindelige hensyn til hinanden måske også en meget, meget nyttig færdselsregel, for at vi kan få det til at fungere i det danske samfund. Det er jo bare det, jeg appellerede til.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg anmoder ikke om appeller, jeg anmoder om et klart svar på et klart spørgsmål.

Vil hr. Sass Larsen tage afstand fra det, hr.

Hüseyin Arac sagde, og dermed give udtryk for, at Socialdemokratiet går ind ytringsfrihed, eller vil han ikke og dermed indrømme, at Socialdemokratiet altså ikke går ind for ytringsfrihed, men går ind for, at der er noget, man ikke må sige?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Man behøver ikke engang at anlægge en skarp tone eller prøve at hidse sig op på grund af det. Jeg kan godt prøve at gentage det en gang til, hvis fru Birthe Rønn Hornbech har svært ved at høre, hvad det er, jeg siger.

Det, der bliver sagt fra min side, er: Nej, jeg har ikke nogen som helst intentioner om at begrænse ytringsfriheden for nogen som helst mennesker. Hvis man overtræder ytringsfrihedens grænser og man gør noget strafbart, må man stå til ansvar for det. Sådan er det. Det synes jeg er meget, meget klar tale. Nu har jeg sagt det tre gange. Så burde der være bingo.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hr. Henrik Sass Larsen siger i sin tale her: Vi ønsker at tage stor afstand fra de ytringer, der er kommet fra hr. Søren Krarup. Og der kunne jeg godt tænke mig at høre, om det ikke var det, som statsministeren gjorde, nemlig tog stor afstand fra de ytringer? Var det ikke det, ordføreren fra Venstre gjorde, tog afstand fra ytringerne?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil ikke fortolke det som en stor og passioneret afstand; det vil jeg nok ikke karakterisere det som. Men jeg hørte, at der blev sagt afstand, det gjorde jeg.

Det, jeg prøvede at efterlyse i mit spørgsmål, og som jeg også tror andre har efterlyst, er: Synes man, det var godt? Var det et sjovt og festligt indslag i den offentlige debat, som vi havde brug for, eller kunne vi godt have været det foruden?

Det er igen et spørgsmål om, om man selv kan styre, hvad man synes er godt for den offentlige debat. Skal man nogle gange lægge bånd på sig selv i forhold til at komme med sådan nogle ting? Ville det ikke være godt med noget omtanke inden?

Det er jo det, som jeg har prøvet at efterlyse, nemlig hvad Venstre mener i den forbindelse, og som jeg synes var svært at få et klart svar på.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det er ved at være interessant at høre, hvad det er, hr. Henrik Sass Larsen roder sig ud i. Hvis man nu kigger på vedtagelserne og det, hr. Henrik Sass Larsen har sagt her i dag, kan man jo se, at der er en klar stillingtagen til, hvilken side partierne står på. I den vedtagelse, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har fremsat, finder man jo netop den balance, at vi siger, at vi indirekte tager afstand fra de her ytringer ved at tage statsministerens ord til efterretning, samtidig med at vi sikrer frihedsgraderne, også i bl.a. religionsfrihed og ytringsfrihed.

Det, hr. Henrik Sass Larsen gør i den vedtagelse, han er med i, er jo bare at tage afstand fra nogle ytringer, og det vil sige, at så vil man altså ikke samtidig sikre ytringsfriheden. Eller vil Socialdemokratiet blive klogere og stemme for den her vedtagelse?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg tror, det vil være ud over det sædvanlig polemiske at påstå, at Socialdemokratiet, på baggrund af at vi har fremsat en udtalelse, dermed også skulle afskaffe ytringsfriheden og et par andre begreber. Det er jo ikke det, vi siger. Det er heller ikke det, vi står inde for.